

POWTORNE KONWINKCYE

^{Maryanna}
Od Iwanowskiej Starościcowej Mińskiej i Potomstwa jey utrzymujących ważność Exdywizyi, i broniących się od różnych pretenforow summownych.

Do mocy Dekretu Exdywizorskiego.

Wykonana jest przysięga przez Starościcową Iwanowską w rzeczy teyżesamey, o którą Sprawa teraz; tey przysięgi Dekretom Sądu Exdywizorskiego nakazanej, wykonania z strony Stty nie broniono.

Dla czego, co rozumieć o pretenzji Procederu Starościney informuje Statut w Art: 75. Roz: 4. „ który nie dopuszcza do żadnego dowodu w „ rzeczy zakończoney przysięgą.

Appellacyi od Starosty Mińskiego po Dekrecie nie uczyniono; Dekretu nieapellowanego jest władza Dekretowi ultimarnego Sądu równa według nanki Konst: 1764. Coron: titulo o Dekretach, Dekret nieapellowany Sądu Exdywizorskiego, należy poczytać za Dekret Podkomorski, z racyi kwestyi i Sądu o rozdział gruntu, i z racyi art: 13. Roz: 6. „ który inkluduje powagę Podkomorzego do Sądu Exdywizorskiego.

A Reces od Sądu, przez Starostę Mińskiego po odeszłych Akcessoryach, po uczynionym rozmiarze, po utwierdzeniu rozmiaru, po indukcie Starościcowej w samey rzeczy sprawy, uczyniony, ani: Dekretowi daje tytuł kontumacyinego, ani uwalnia od mocy i skutkow, jakie należy czynić Dekretowi oczewiściemu nieapellowanemu.

Albowiem Dekret oczywisty Trybunalski nazaczył, nil obstaro Recessowi, Dekretu tego szacunek i powaga nie ustąpi żadnego punktu na nieskuteczność Dekretu tego warunek nie uważania na Reces, nie innym końcem założony, tylko dla ważności Dekretu chociażby zaszłego po Recessie, i dla skutku takiego, jaki art: 3. Roz: 4. §. 2. determinuje po Recessie, przez słowa: „ A gdzieby strona pozwu wysłuchawszy, &c. i „ wstąpiwszy już wręcz, i mówienie prawne z stroną za- „ łobną miawszy, a do końca rozsądku i skazania ich nieflu- „ chając, precz od Sądu odeszedł, tedy Urząd na takowym „ upornym już nie niestanne, ale zarazem rzecz samę, o co „ pozew idzie, za dowodem słusznym prawnym skazać ma.

Recess od Sądu Exdywizorskiego z strony Starosty, nie innym końcem zrobiono, tylko, dla wybiegu od satysfakcyi Dekretowi, i dla żalenia się nań, chociaż widocznie niesprawiedliwie.

Recess po uczynionym wymiarze, w sprawie tey, w której wymiar jedynym jest dowodem i fundamentem, czy ujął co Staroście, przez niedostatek explikacyi nie znaczących, a zdolnych mieć co nad wymiar barzies konwinkującego, i konkludującego.

Recess tedy takowy znosi wszelkie wymówki z niestanności, przeszkadza użyciu i słuzeniu dla Starościney Praw za całością nieobecnych Sądowi, mianowicie Art: 2, Rozd: 1, i Art: 40, Rozd: 4, które bronią obarczać niestannego, i które nie do przypadku są w sprawie po Recessie czyniącym skutek, ten, jaki naznaczony jest Artykułem wyż wyrażonym.

Pobudki do Recesu w Replie Starościney opifaney, niewiem kogo przekonają wiadomego z Dekretu Trybunalskiego, że wolna była Appellacya, któraby od ciężarow i szkod mniemanych uwolniła.

A Do

noty...

Do sprawiedliwości tegoż Dekretu.

- 1mo:** Z gruntu podzielonego w Czerkafach i Wołczkiewiczach, Sąd Exdywizorski udzielił w równości Obu-stronom, przekonywają o tym wymiar i wyraz w Dekrecie ogulney i rozdzielonéy liczby włok ;
- Ogulney** liczby włok od Starościney nie wyparto, ani zeszły Starosta kiedykolwiek wyprzeczył ; nie wątpliwe tedy Dobr półowy przeznaczenie, nie będąc chybione in numero suo, i nie mając sobie żadnego zarzutu.
- Z** Poddanych liczba równa dla Obu-stron zachowana, i chociaż dwu Poddanych od Starosty ujęto, dla wyrównania liczby Starościrowey poddanych, od tegoż jednak Starosty nie znegowano tey słuszności przez zarzut przewyższenia w liczbie równey, i przez dowod z dawnych Inwentarzy złamania takoweyże równości.
- 2do:** Pałacu i innych Domow w Mieście podział niezganiony od Starosty szczególnie, tedy nie wątpliwe jest dobrym.
- 3do:** Za przewyższającą intratę, której używał Starosta, kompensacya dla Starościrowey zapisana Dekretem w kwocie złch 3280, żeby była zbyteczną, nie ukazano od Starościrowey żadnym dowodem i Taxą ogulney intraty.
- 4to:** Srebra i kleynotow podział także równy, z srebra, że Starosta wziął za siebie i za drugiego Brata młodszego, nie przeciono od Starościrowey żeby w trzecią część dopiero Starościrowey ekstradowaną, więcej nad właściwą liczbę weszło, nie donoszono od Starościrowey ; szacunku kleynotow przez Jubilerow i złotnika czynionego, niczym nieobwiniono.
- 5to:** Obligow za któremi zostały należące Summy, w równy podział determinacya nie podlega żadnemu zarzutowi.
- 6to:** Expensa prawye na Exdywizyą słusznie wskazane na Starościrowey wydatkujące bez przyłożenia się Starosty, za Expensa takowe sądzona kwota iż jest słuszną, łatwo trzeba zgodzić się przez znajomość Expensow na Exdywizyę, i przez wiadomość z Dekretu ile Exdywizy między Iwanowskiemi miała przeciągu, zwłdk, i powtarzanego zjazdu.

Do nikczemności Zarzutow.

- Jednostronnym Dekret zwać nie godzi się, zrobiony przez Exdywizorow na obie strony Dekretem Trblskim naznaczonych, i żadnym zarzutem przez dosyć wymyślnego Starosty nie obwinionych.
- Kontumacyinym że go rozumieć niemożna, wyższa konwikcyja okazała, przez cytacyą Dekretu Trybunałskiego i Statutu słów, które recesssem strony jedney, nie odebrały Tytułu mocy i skuteczności należnych Dekretowi i po recessie zapapadłemu; owszem in Contra.
- Zajarkiemu wolno było być Exdywizorskim Sędzią, chociaż ustał być Sędzią Grodowym Starodubowskim, nie zabronił mu Dekret Trblski takiego przypadku kondycyą i warunkiem, bo też i Prawo w Art: 13tym Roz: 6, za Exdywizora chce mieć nie koniecznie Sędziego, tylko Szlachcica przez słowa: *A Urząd ku rozdzieleniu Braci, ma dwóch Szlachcicow przydać, położywszy na upornych zarękę tyłą, jaką część stoi.*
- Proszynskiemu godziło się znajdować na Exdywizy i sądzić, wysłuchał on powtórzonych Replik i Produktow, jak przyświadcza Dekret Exdywizorski Folio 26, Nie zabronił Dekret Trblski czwartemu i każdemu wyznaczonemu zasiadać i sądzić; wyraz Dekretu Trblgo: dummodo tres ad sint, strzeże mniejszey, nie zaś większey od trzech osob liczby, ani uymuje wolności któremukolwiek ze wszystkich osob pariter active naznaczonych.

Komor-

Komornik aby co gruntu od Przyłuk zabierał wszystkich uwag do tej rzeczy należących racye bronią wierzyć: Wymiar Komornika do Dekretu Marzałkowsk: produkowanego, stosowny w wyrażeniu każdego kopca, i znaku odgraniczającego Przyłuki od Czerkassow. Zadney pomyłki naydrobniejszego fałszu od Starościney deductive et specificie nie zarzucono nawet; weryfikować wolno wyrażone znaki, i kopce w opisanu wymiaru Komorniczego, z znakami i kopcami opisanemi w Dekrecie Marzałkowskim, a żadney nie można wynaleść różnicy; Nie mógł Komornik nic zabrać gruntu Przyłuk, gdy oprócz dobrego przewodnictwa z Dekretu Marzałkowskiego, że miał nadto Przewodników z ludzi Poddanych Stty Minskiego przez niegoż samego przystawionych, przyświadcza wymiar, Starosta nie znegował przed Recesssem na Sądzie Exdywizorskim, i przyśięże na tym Starościcowas; Podczas wymiaru Stra swemi Manifestami nie oskarżił Komornika nigdy o zabor gruntow Przyłuckich; Zeznano się w kontrowersyach terazniejszego procedowania, że ów Komornik był z wyboru i podania Starosty, nie Starościcowey.

Przeciw tym i tylu usprawiedliwieniom dobrego wymiaru, czy może co ważyć słowna i bezdowodna skarga dzisieysza, gdy takiey nawet słuchać broni Art: 54. Roz: 4. *który zarzut wszelki na Sądzie dowodem popierany mieć chce.* i z wszelkiey uwagi sprawiedliwość diktuje podobnie, boby inaczezy ywmyśl i wybieg ruinował wszystko, i przeszkodziłby wszystkiemu czekekucyi, co mogło być łatwieyszego dla Starościney nad dowod winy wymiaru, gdyby ona była rzeczywista, z Marzałkowskiego Dekretu, z ograniczenia dawnego, z wizyi Woźnego, z Inwentarzow dawnych łatwoby okazać zabor gruntu Przyłuckiego, aby on był w prawdzie. a jednak nie z tego wszystkiego niemasz; oprócz tych wszystkich konwikcyi gotowa przyśiędz Starościcowa, że na Komorniku niepretendowała zmysłonego zaboru i że on niezabrał gruntu Przyłuk; przy pisma do wodzie jest ona bliższa do iuramentu według przepisu prawa, mianowicie Art: 13. Roz: 7. i 72. Roz: 4.

Burbiszek nieskończone wymierzenie nieprzeszkadzało Exdywizorskiemu Sądowi konkludować względem Czerkas i Wołczkiewicz, według przepisow Testamentu oraz Dekretu Trybunałskiego i z wszelkich racyi: Testament kazał Exdywidować tylko Czerkasy i Wołczkiewicz, a z Burbiszek spłacać, dla tego po Exdywizyi wspomnianych Dobr dopiero szacunek Burbiszek poznać naznaczył: przeciwko wyraźności tego Testamentu perswadnie Starościna, że żadne Dobra od Exdywizyi niewyłączone i wnosi że bez wymiaru Burbiszek niemożna było Exdywidować rzeczonych Dobr; Burbiszki mniej czy więcej będą warte od własciwey na każdego Iwanowskich schedy, niemasz zawady do Exdywizyi w Czerkasach i Wołczkiewiczach gdy równie zbytek iak niedostatek w Burbiszkach ułatwiają się pieniądźmi nie wydziałem gruntu; co równie przed jak po Exdywizyi gruntu nastąpić może, bez krzywdy żadnego, owszem osobno i pierwey trzeba wymierzyć i rozdzielić Possessorow Czerkas, i Wołczkiewicz, teby uwiadomić się, czy wziąć co? czy dać co? Possesyi Burbiszek, i należało tak czynić; podług przepisu Testamentu, podług którego na Exdywizyi postępować zalecił Dekret Trybunałski.

Zeby nie było Testamentu distingwującego Exdywizyą, nauczającego o wolności i powinności exdywidować Czerkasy Wołczkiewicz przed wymiarem i szacunkiem Burbiszek, zeby też Dekret Trybunałski nie odwołał się do Testamentu takowego, czy godziłoby się iedn k poradziwszy się słuszności, aby dla trudności i przeszkod wymiaru w Burbiszkach, nieskończyć Exdywizyi tej, do której końca nie nie przetkacza,

żda, chyba by nie kontentując się jedną nie satysfakcją z przypadku i z racyi zdarzoną, drugą dobrowolnie i bez przyczyny sprawować, dla dwu nie iedney szkody pokrzywdzonych od Starosty Sukcesorow Feliciana Iwanowskiego.

Do Burbiszek nie ziężdżanie Exdywizorow nie obwinia Exdywizyi w mieyscu do ktorego zięchali; niemogło do Burbiszek zięchanie nastąpić przed wymiarem, i mimo przeszkody Poslesorow tamteyszych.

Kondiktu z *Wankowiczem* nie było, ale tenże, że odstąpił Posseslyi sądzoney dla Starościcowey, uczynił to przez znajomość nikczemności swojej Posseslyi za Prawem sub litigio nabytym, o którym będzie niżej.

Do pretenzji Starościney o Rehabicyą.

Żeby niebył jak iest Dekret mocnym, sprawiedliwym i wolnym, od zarzutow winnych; żeby nastąpiła, która być niemoże, determinacya nowej exdywizyi, jednak Rehabicyo gruntow przeszłą Exdywizyą podanych, non datur teraz i przed Dekretem Exdywizyi nowej.

w Kwestyach o grunt, które rozładzi ieden Sąd chociażby nie finalny, satysfakcyą Dekretowi nie tamuje się być mającą kognicyą w drugim Sądzie; to co pierwszy Sąd komu z gruntu przyładził, ma być podane i używane, aż do daty drugiego Sądu, i aż do finalnego.

Uczy tak art: 7. Roz: 7. w slowach: „ a gdy appellacya w którey rzeczy „ gruntu od Podkomorzego uroście; jednakże dla pamięci „ znaki ograniczenia, mają być poczynione, i grunty do „ rozprawy Kommissarskiej mają zostawać w dzierżeniu „ tey strony, którey Podkomorzy przyładzi.

Takim obyczajem należy postępować i względem Sądu Exdywizorskiego, gdyż on zachodzi *ratione* gruntu, i ponieważ Podkomorzy ieżeli będzie Dekretem naznaczony, wchodzić może do Sądu Exdywizorskiego podług przepisu wyż nie raz wspomianego Art: 13. Roz: 6.

Takim też obyczajem postępować radzi, względ na to: że częstokroć Appellacya z wymysłu pochodzi, że ten: komu podadzą grunt z używania wykalkuluje się, że nowych akkwizycyi znakow i podania, zatym nowej expensy nie będzie, potrzeba po utwierdzeniu, przez Sąd 2gi Dekretu 1szego Sądu.

Nie masz tey, którą wniesiono od Starościney różności między sprawą działową a graniczną, gdyż jedność i z slow znaczenia pokazuje się, a wyraźniey konwinkuje Prawo wyż wyrażone i uwagi.

Dla czego więcey Starościna rehabicyi nie żada, tylko zyskawszy nazad to, co słusznie wrócono zkrzywdzonym Felicjana Iwanowskiego Sukcesorom, zatrzymać ad infinitum, które widoczne jest z konsekwencyi pewney nie wyprowadzenia powtórney exdywizyi, albo wyprowadzoney zrywania, żeby ją powtórnią można było wyznaczać.

Z żadnych sprawiedliwych pobudek, nie może Starościna pretendować takowey rehabicyi; a najmniey ją nie wspomaga użyty Art: 40, R: 4, który za kontumacyinym i to błędnie evocatoriè zyskanym Dekretem wziętą posseslyą wracać każe; tu zaś sprawa nie podlega tym zarzutom.

Do winy Starościney i pen za to.

Jawne są Kontrawencye Dekretowi Trybunalskiemu, przez Zeszlego Starosty dopełnione, w nie komportowaniu Obligow, i Ruchomości do Działu należącey, niemniey w nieposłuszeństwie Dekretowi Exdywizorskiemu.

Chociaż

Chociaż osoba przypadkiem śmierci uwolniona od osobistego cierpienia, majątek jednak nie jest i niemoże być wolnym podług dyspozycyi Art' 18. Roz: 7.

Za kontrawencyą podług Konst: 1764 titulo Trybunał i Exekucyc. kara naznaczona 100 kop sronic i więzy Niedziel sześć i wrócenie Expensow prawnych.

Niewyfiadywającemu sześciu Niedziel więzy Konst: 1766. titulo o Appelacyach, każe płacić po 1,000, kop groszy Litt:

Przeto Starościna z majątku zeszłego Starosty winna ulegać takowey pieniężncy karze, i restytucyi Expensow prawnych.

Do Pretensyi Rehabicyi dla Wankowicza S.Z.

Zapis Rużący Wankowiczowi na grunta Dekretem Exdywizorskim dla Starościcowey sądzone, nabyte przez niego już po dwu Dekretach Trybunałkich, które zesłały Exdywizyą zatym sub litigio i na ukrzywdzenie proceduiącey strony.

Takowe zaś wszelkie zapisy iż są nikczemne i nieskuteczne przepisało prawo Konst: 1588. v. 2. fol: 1219. titulo o ważności zapisow.

Ad mentem tego prawa Wankowicz dobrowolnie poddał się Dekretowi Exdywizorskiemu, i zgodzone grunta dla Starościcowey oddał.

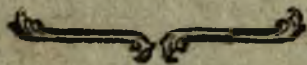
Akt Exdywizorski, chociażby był uchylony, że Rehabicya non datur prawemu Aktorowi i Possessorowi było wyżej, przetoż Wankowiczowi tym barzicy oney pretendować niegodzi się.

Do Pretensyi Pohoskich i Wankowiczow Czesznikow.

Referuiąc się do Produktowey Explikacyi, adnotatur tylko że też samo Dekreta Trybunałskie, z któremi od Pozywuiących Ichmościow stawano, prawo dożywotnie Starościcowey w Wolczkiewiczach obwarowały, i że satysfakcyą dla Kredytorow przeznaczyły w wolnym od dożywocia majątku.

Wolny od prawa Starościcowey dożywotniego majątek nie jest inny, tylko za Kordonem Rossyiskim który samaż Starościcowa ofiaruje na odpowiedź Kredytorom, nigdy z niego nieczyniła Dekretom kontrawencyi; żadnym świadectwem i dowodem, inaczey Ichmość Pretensores niekonwinkuią Starościcową; dla czego niewinna ona Kontrawencyi zapretendowancy.

Reliqua in Peritis.

Chociaż jako przepadłszy w istocie wywołano od czasu do czasu
innych takich nie jest i dlatego się w tym samym miejscu
Za pomocą powyższych Książek i innych Książek, które są
rozłożone na dwa tomy i w obydwu Książkach w tym samym
miejscu
Niewątpliwie w tym samym miejscu w tym samym miejscu
i w tym samym miejscu
Primo Stwierdzenie i innych Książek, które są
rozłożone na dwa tomy i w obydwu Książkach w tym samym
miejscu

Do Prezesa Rady Państwa

Zgromadzenie Państwa w Warszawie dnia 15 kwietnia 1863 r.
Wobec powyższych Książek i innych Książek, które są
rozłożone na dwa tomy i w obydwu Książkach w tym samym
miejscu
Także w tym samym miejscu i w tym samym miejscu
Primo Stwierdzenie i innych Książek, które są
rozłożone na dwa tomy i w obydwu Książkach w tym samym
miejscu
Zgromadzenie Państwa w Warszawie dnia 15 kwietnia 1863 r.
Wobec powyższych Książek i innych Książek, które są
rozłożone na dwa tomy i w obydwu Książkach w tym samym
miejscu

Do Prezesa Rady Państwa

Wobec powyższych Książek i innych Książek, które są
rozłożone na dwa tomy i w obydwu Książkach w tym samym
miejscu
Także w tym samym miejscu i w tym samym miejscu
Primo Stwierdzenie i innych Książek, które są
rozłożone na dwa tomy i w obydwu Książkach w tym samym
miejscu
Zgromadzenie Państwa w Warszawie dnia 15 kwietnia 1863 r.
Wobec powyższych Książek i innych Książek, które są
rozłożone na dwa tomy i w obydwu Książkach w tym samym
miejscu

Wobec powyższych Książek i innych Książek, które są

